

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Lucruri îngrijitoare.

(*) Cuprinsul vieții noastre naționale sunt întâmplările de pe la ate. Ele oglindesc mai bine felul nostru de a cugeta, de a simți și mai ales le a faptului. Vieța noastră de prin orașe, deși din zi în zi devine tot mai intensivă, nu poate încă ea să dea caracterul național al luptelor ce ducem, de deoparte pentru-că se manifestă rar, dar pe de altă parte pentru-că și atunci, când se manifestă, se spriginește pe populația dela sate, care îi este și sprigin și hrană.

Eată de ce noi urmărim cu un deosebit interes tot ce se petrece la sate, eată de ce bucurie simțim când despre lucruri bune auzim și ne înfrimăm, când auzim să înregistrăm fapte nu numai îngrijitoare, dar adesea și condamnabile.

Certurile, micile uri personale sunt și mai ales turbură viața dela țară. Nu știm, dacă această însușire o au dela rășeni, constatăm însă că dela un timp ncoace par-că tot mai multe sunt certurile pe la sate.

Îngrijitor însă nu este numai singurul fapt, că aici sau colo preotul trăiește rău cu învățătorul, ci îngrijitoare este împregiurarea, că în multe părți earta degenerază, nu se mărginește numai între două ori trei persoane, ci ia cu sine satul întreg. Se formează grupe, ori mai bine: clici, cari au o luptă înverșunată una contra altele, în cele mai multe locuri stăingându-se progresul general, stricând cauzele a comunei numai, dar cauzele mari naționale.

Nu mai departe decât zilele acestea, ni-s'a dat să înregistrăm dintr'un singur omitat două dintre cele mai condamnabile fapte. Preoții mai bătrâni, ca să se eșbune asupra învățătorilor tineri, pentru-că prin avântul lor au reușit ca ei să dea direcția activității publice în sat, au s'au sfîșit să meargă până a pîrî Unorilor pe învățători, denunțându-i foier că sunt „tribuniști“, că țin cu „memorandiștii“, au feliicitat pe Lucaci, — alte mărșave denunțări. Zicem mărșave, pentru-că ce lucru mai urit poate săvîrși un Român, decât dacă îi face alii frate de al seu crimă pentru-că ce este o foaie română și iubește pe marșirii neamului?

Preoții din Tauti și Pilul-mare așa au făcut.

Este adevărat, că opinia publică îi condamnă aspru pe asemenea miserabili. Nu e mai puțin adevărat însă, că mai les în urma denunțării acestor fel de păcătoși, foile maghiare strigă ca epilepticii. Ei, agenții administrativi „patrioți“ fiind ei, deasemenea nu ved decât conspirații. De aici apoi seria lungă a prigonirilor neomenești, cari amăresc viața nu numai a celor luați la ochi, dar a tuturor Românilor de bine.

Când regimile maghiare caută ele să se fărâ de noi să le îndemnăm, privilegiu ne strice, Românul denunciant nu din viața românească mai face parte, ci din neamul lui Cain este și alături de Pitak trebuie pus!

Din parte-ne nu vom lăsa pe nici unul dintre aceste canale neomorite moralicește, pentru-că cei cari denunțările lor a se înlețniti, spaimă să aibă că după-ce li-se descopere mișelia, au să grăiască urgișiți de întreg neamul românesc.

Conjurăm, tocmai de aceea, pe toți cărturarii dela sate să lase uritul obicei de a se certa și la nici un caz să nu se cu cearta în afară de hotarul comunei lor. Se fac astfel de batjocură nu numai ei, dar necinstesc neamul din care fac parte.

Ear' azi, când din toate părțile de vrăjmași sîntem încungiuțați, crimă săvîrșește acela, care din pizmă și răutate,

introduce cearta neagră, se dă la denunțări până și în cele-ce străinii nicio dată n'ar trebui să audă din mijlocul nostru.

Frăția și iertarea, eată ce trebuie să avem unii către alții, fie la sate, fie la orașe. Învățătorii tineri să fie, da, să fie cu respect către preoții bătrâni. Aceștia însă numai pe temeiul bătrâneții lor să nu ceară, ca singuri să fie povățuitori, singuri stăpâni, ci în bună înțelegere să caute și unul și altul a povățuiri la fericire poporul, a cărui grije li-s'a încredințat.

Maiestatea Sa Monarchul la Cluj.

Pentru primirea cât mai solemnă a Maiestății Sale Monarchului nostru în Cluj, se fac pregătiri mari. Alaltăieri s'a ținut la primăria din Cluj sub președința primarului Albach Géza o adunare bine frecventată, cu care privilegiu s'a ales comisia pregătitoare a festivităților. Na peste mult se va țină o adunare extraordinară a comitetului orașenesc, unde primarul va anunța oficial vizita prea înaltă a Maiestății Sale.

Prima acțiune. Sub acest titlu „Ellenzek“ dela 17 Iulie n. scrie:

„Noul ministru de externe al Austro-Ungariei, contele Goluchowsky se vede că a trecut deja peste greutățile începutului, pentru-că, după-cum aflăm din știri sosite din Viena, a inițiat o acțiune diplomatică de mare importanță.

„Este cunoscut, că în partea locuită de Bulgaria a Macedoniei s'a iscat mici revolte, în fața cărora principatul Bulgariei și în primul rînd guvernul Stoilov a dovedit o ținută cam suspectă și încât se poate se năsuia să turbure apa, ca astfel să poată pescui după plac.

„Ținuta guvernului Stoilov a făcut o impresie neplăcută asupra puterilor mari, care sincer doresc pacea. Cabinetele puterilor mari au grăbit deci să facă atent pe guvernul Stoilov și să-l adverteze dela ținuta de până acum.

„Până acum se credea, că acțiunea aceasta a pornit din Berlin; astăzi însă se afirmă cu positivitate, că inițiativa în direcția aceasta a luat-o contele Goluchowsky. Aceasta se crede cu atât mai mult, pentru-că este în deplină consonanță cu vederile politice ale contelui Goluchowsky, cărora le-a dat expresiune cu câteva luni mai înainte în delegațiuni.

„Prima acțiune diplomatică mai mare a fost însoțită de frumos succes moral, pentru-că a fost întîmpinată de consensul tuturor puterilor mari“.

Generalul Traian Doda.

Caransebeșul, orașul care a adăpostit atîta vreme pe marele general și Român Traian Doda, este azi locul spre care toți Românii privesc cu jale mare. Corespondentul nostru ne scrie, că după semnele chiar din prima zi, lume imensă o să grăbească a-i face generalului ultimele onoruri.

Asupra orelor sale din urmă aflăm, că noul (al treilea) atac de apoplexie i-a venit generalului Duminecă la orele 3. Agonia a și început apoi, ținînd aproape o zi întreagă: până Luni la orele 2, când a încetat din viață, cu toate sforțările mari ale medicului seu Dr. Constantin Popazu, care a făcut tot ce cu putință i-a fost să-l scape.

Îndată-ce s'a răspândit în oraș vestea morții sale, au început să se arbozeze steaguri negre. Cel dintău s'a ridicat pe clădirea comunității de avere și apoi pe edificiul diecesan. Case particulare deasemenea s'au cernit. Ear' sora defunctului general, doamna Elisabeta Doda, continuă a primi din toate părțile locuite de Români numeroase adrese de condolențe.

Presa maghiară despre moartea generalului Doda.

Presa maghiară întreagă înregistrează moartea generalului Doda. Toate, se înțelege, îl arată ca pe un bărbat, a cărui acțiune a fost îndreptată în contra „ideii de stat“ și prin urmare și contra „patriei“. De aceea ele numai îl hulesc. Ba „Kolozsvár“ (numărul dela 17 Iulie) uită chiar de datoria către morți, batjocorind în chip infam mândra figură și caracterul necîntit al generalului. Îl face un fel de ramolit, care nainte cu cincisprezece ani a fost numai „un bătrîn neputincios, pe care agitatorii perversi valahi și-l câștigaseră însă pentru acțiunea lor destructivă“.

Generalul Doda și România.

Generalul Doda era cunoscut în România încă de pe la anul 1853, când cu ocupația austriacă. Cât a stat cu trupele austriace în principatul Munteniei, s'a purtat atît de brav, de uman și de frățește cu frații noștri din principatul pe atunci atît de nenorocit, încât a lăsat acolo cele mai frumoase impresii. De aceea la 1877, când a izbucnit războiul ruso-român-ture, guvernul român a și făcut demersuri pentru a-l îndupleca pe generalul Doda să intre în armata română. Iubirea ce o avea însă pentru grănicerii sei, căror îi propusese a-și sacrifica restul vieții pe de o parte, ear' pe de altă parte sentimentele de gingășie ce le avea către Monarchul seu, l'au făcut să nu se expatrieze nici să ese de sub îndatoririle către steagul, sub care servise cu atîta glorie.

Simpatia de care se bucura în România mai mult s'a văzut însă după-ce el a fost condamnat. Toate orașele românești au grăbit să-i exprime iubire și admirațiune. Prima adresă i-s'a trimis din București. Au iscălit-o aproape toți membrii Camerei și Senatului român. A fost primul cas, în care frații noștri din România țineau să dovedească nu numai dragostea lor pentru noi, dar soliditate, considerând de dușmanii lor pe toți că țineau rău nefac, pe toți că țineau a supresc. Cu acea ocaziune s'a deșteptat pentru noi în România curentul care a făcut posibil ca în scurtă vreme să se dea ființă celei mai naționale instituțiuni: Ligei!

Sistemele dreptului de alegere.

De

Dr. Adolf Menzel, profesor univ. în Viena.

(Urmare din nr. 150).

Credem, că până aci am arătat în deajuns, că acest sistem al reprezentanței intereselor, nu corespunde faptelor stări ale societății de azi. Vom examina acum acest sistem din alt punct de vedere. Ca problemă a reprezentanței poporului în timpul de față, păstrarea intereselor generale a cetățenilor se caracterizează printr'o anumită participare la afacerile statului

Cu această idee fundamentală a reprezentanței moderne a poporului, anevoie se va putea aduce în consonanță, ca siguranței deputați să fie aleși de anumite grupuri de interese. Nu este oare verosimil, că reprezentanții aleși în chipul acesta, vor lucra în interesul corpurilor lor de alegere? Ar fi o minune psihologică, dacă s'ar întempla astfel, dacă într'adevăr în prima linie, interesele generale ar predomină spiritului unui reprezentant al poporului astfel ales. Ce e drept, deputatului nu-i ertat să iee instrucțiuni; reprezentanța modernă a poporului, nu permite mandatul imperativ. Dacă se socotește fusă, că deputatul trebuie să facă dări de seamă, că voește să fie reales, atunci nu se poate tăgădui, că și după alegere, interesele alegătorilor vor fi considerate. Dacă alegătorii sînt împărțiți în grupe sociale, atunci deputatul este dator să îngrijească de interesele fiecărei corp electoral. Dacă deosebite grupe de interese a alegătorilor sînt însă unite, precum se poate întempla aceasta la dreptul general de alegere,

ba în parte și la sistemul de alegere al censului, atunci se poate face o complanăune a contrastelor de interese. De aceea de sigur avem drept, când susținem, că sistemul de alegere al reprezentanței intereselor în toate formele lui, nu formează nici un pericol, că deputații vor lua de îndreptar interesele generale de stat și stă astfel în contradicție cu idea fundamentală astăzi recunoscută a reprezentanței poporului.

Idea de a da diferitelor grupe sociale o însemnatate în stat, nu este cu totulul neîndreptățită. Însă această idee aparține altui teren, și anume terenului administrațiunii. Cine va înțelege năsușele timpului nostru, acela va observa continua creștere a însemnatății reprezentanței intereselor. Statul nu ia pozițiune ostilă în contra acestor năsușe; el singur organizează câte-odată grupe sociale pentru acest scop, ca ele însăși să-și poată administra interesele lor speciale. Astfel sînt deosebitele „camere“ de comerț, de industrie, de advocați, notari, medici etc. Aci zace adevărata însemnatate a reprezentanței intereselor, ca proprie administrațiune a intereselor. Cu totul neadmisibil ni-se pare nouă însă, a pune formarea reprezentanței poporului într'un raport organic cu singuraticile grupe de interese.

II.

Cine prestează mai mult statului, să și aibă drepturi mai multe în stat. Aceasta este idea fundamentală pe care se bazează sistemul de alegere al censului. Aci avem în vedere speciile cele mai de interes din punct de vedere practic, adică censul, censul averii și al dării. Să existe dar' un raport reciproc între drept și datorință față de comunitatea poporului. Cine nu aduce pentru aceste din urmă nici jertfe personale nici materiale, nu poate face nici pretensiune la drepturi politice; cine din contră, face mai multe servicii statului, trebuie să aibă și influență politică mai mare. Aceasta idee a fost reprezentată cu mare energie în timpul mai nou de Gneist.

Purcezînd dela relațiunile englezești, acest scrutător însemnat, pune cea mai mare greutate pe alte jertfe personale, pe cari le aduce statului clasele proprietarilor, făcînd serviciul de judecătorești și polițiești, fără nici o recompensă. Întreaga administrațiune locală se face în Engiltera până în timpul cel mai nou prin oficiant de onoare, recrutati din clasa proprietarilor. Și pe continent — abstrăgînd dela sarcina dării — se impune clasei proprietarilor o mulțime de îndoiri personale, astfel sarcina Curții cu jurați și datorința de a ocupa funcțiuni comunale fără plată. De aceea Gneist numește perfect îndreptățit un astfel de sistem de alegere, care este basat pe censul averii și al dării.

Înainte de a trece la sulevarea ideilor lui Gneist, să examinăm mai deaproape idea fundamentală, că într'un stat influența mai mare politică este o recompensă pentru serviciile mai mari prestate. Aci vom avî în vedere numai raportul către stat. Însemnatatea acelei idei, care o cercetare specială pentru reuniunile comunale. Chestiunea înjgheburii parlamentului, o putem lăsa aci cu totul la o parte.

Idea unei corelațiuni între datorințe și drepturi într'un stat, are de sigur o mare însemnatate istorică. Se naște însă întrebarea, că corespunde oare această idee actualului concept despre stat. Spre acest scop încă o dată vom să ne clarificăm, ce înseamnă acea reciprocitate între drepturi și datorințe. Comunitatea primește prestațiuni dela singuraticii, cu deosebire prestațiuni în bani în formă de dare, servicii personale (miliția). Pentru a-este jertfe prestatorii trebuiesc despăgubiți prin drepturi politice mai mari; în acestea, zice Gneist, zace contra-serviciul.

În acest șir de idei se arată, credem noi, principiul *do ut des*. Statul apare aci ca un fel de societate comercială.

Cine contribuie în această societate cu mai mulți bani sau cu mai multă putere de muncă, acela are și un drept de vot corespunzător mai mare.

Nu trebuie să expunem mai cu deamănuntul, că conceptul despre stat, acum lămurit, este cu totulul deosebit de cel existent. Pe n-

tru noi statul nu este o societate pe acții, în care capitalul mai mare să asigureze o participare mai însemnată în afacerile comune.

(Va urma.)

Revista politică.

(Crima din Sofia.) Uimirea și indignarea produsă de odiosul atentat contra fostului dictator al Bulgariei crește în măsura în care es la iveală amănuntele dramei. Politice? ori private? Până acum din cele publicate nu se poate încă constata, care din aceste două motive este imboldul faptei îngrozitoare a reufăcătorilor. Din cele-ce vom reproduce după isoarele oficiale și particulare se vor pute, poate, face de pe acum unele concluziuni.

Mai înainte să povestim în ce împrejurări a decurs atentatul. La 15 Iulie, seara, către orele 8, Stambulov, însoțit de ruda sa Petcov și de *cavas-ul* (servitor de casă) seu cu numele Ghemcio, eși din clubul așa zis Union (o casină, cu caracter internațional), spre a se duce acasă luându-și o trăsură din cele-ce staționează înaintea clubului. La o depărtare cam de vre-o 200 pași dela club, adică jumătatea drumului până la locuința lui Stambulov, deodată se ivesc în cale trei indivizi și dau o pușcătură. Stambulov și Petkov sar imediat din trăsură, ear' *cavas-ul* pușcă și el. În aceeași clipă însă reufăcătorii sar asupra lui Stambulov și începură a-l lovi cu *iatagane*, mai ales pe mâni și cap. După prima lovitură deja Stambulov căzu jos, astfel încât i-au făcut peste tot 14 răni. Petcov și *cavas-ul* încă au fost răniți, dar' mai ușor. La strigătele lui Petcov, au trecut 10 minute până a venit cineva. Deși ulița în care s'a petrecut crima este în centrul orașului și cu circulație de oameni destul de mare, deși 2 gendarmi stau gardă acolo, nimeni n'a vrut să vină. Se spune chiar, că polițiștii au fugit de acolo. A trecut peste un sfert de cias până-ce Stambulov a putut fi transportat acasă, grozav de mutilat, încât abia se mai cunoaște. Medicii au văzut starea desperată și spre a-l scăpa, au fost siliți să-i taie ambele brațe.

Un deputat al Sobraniei, cu numele Kraiev, povestește împrejurările după atentat în următorul chip:

„Auzind pușcături, eși tocmai din casa maiorului în rezervă Popov, însoțit de acesta și au observat cum *cavas-ul* ținînd un revolver în mână, urmăria pe un om îmbrăcat în haine vinete și sângerînd din grumazi. Kraiev fugi după ei și văzu, cum doi gendarmi apucară pe *cavas-ul*, pe când individul urmărit o codi într'o uliță laterală. În acest moment se ivi inspectorul poliției Morfov, venind dinspre palatul consiliului de miniștri și Kraiev îl auzi strigînd către gendarmi de a desarma pe *cavas-ul*. Când Morfov sosi aproape, *cavas-ul* îi spune: „De ce m'erețineți? Acolo scapă un asasin!“ La ceea-ce inspectorul polițienesc scoase sabia și rîni cu ea pe *cavas-ul* la cap și în urmă puse de la conduse la închisoare. Kraiev grăbi comisarului atrăgîndu-i atențiunea asupra cuvintelor servitorului. În acel moment sosi un detașament de gendarmi călări. Kraiev n'a văzut că gendarmii ar fi fost trimiși întru urmărirea asasinului“.

Familia și prietenii lui Stambulov învinovătesc în primul rînd neglijența poliției, care — zic — a fost de multă înconștințată de atentatul plănuț; ba că a procedat chiar contrar ordinelor date de ministrul-preșident Stoilov, întru păzirea persoanei lui Stambulov. Aflăndu-se numai la o depărtare de 50 pași dela locul crimei, ei ar fi putut nu numai împedea deservirirea ei, dar' și prinde pe asasinii.

Un isvor spune, că atentatorii sînt Macedoneni; ear' depeșa oficială de ieri comunică, că dintre toate persoanele ares-

tate până acum, singurul reținut a rămas un anume Tufekdjiev, originar din Reznă în Macedonia. Sunt doi frați de acest nume și amândoi sunt cunoscuți ca agenți ruși. Unul din ei a fost pus sub acuză de a fi complice în omorul agentului bulgar în Constantinopol, Dr. Vulcovici. Fugind dinaintea justiției fu condamnat de tribunalul turcesc în contumaciam, la 15 ani temniță. După căderea lui Stambulov s'a întors la Sofia și începî erăși a juca rol în politică. La congresul macedonian din Aprilie, a fost ales vicepreședinte al comitetului central macedo-bulgar.

Cât despre ținuta guvernului, miniștrii s'au întrunit încă în acea noapte într'un consiliu, care a ținut până la 3 ore, și au hotărît, ca o afacere de onoare a sa și în fața străinătății descoperirea criminalilor. Suma de răsplată pusă de guvern spre acest scop, nu este 1000 fr. cum ni-a trimis greșit telegraful de ieri, ci de 10.000 franci.

Expoziția din Praga.

(Urmare și fine.)

S'a făcut însă și mai mult în privința acestor spectacole. Avem încă alte locuri, unde s'au aranjat festivități. Așa în vechia Praga de două-ori s'a reproduș un fel de turneu din evul mediu, alergare și nimerire în așa numită halcă, la care au luat parte niște tineri îmbrăcați în costume istorice. Tot acolo au aranjat și studenții primirea așa numitului „Beau“ (student începător) în breasla studentăscă după noima cunoscută în timpurile vechi.

Apoi pe Piața-mare a statului ceho-slav au avut loc petreceri populare, de p. un hram, care era cu atât mai realist, fiindcă după-cum am și pomenit într-una din scrisorile mele anterioare, în mijlocul pieții se află și o bisericuță cât se poate de pitorească.

Să nu trec cu tăcere și concertele, cari se țin atât afară, cât și într-o sală mare anume zidită, unde o orchestră, compusă în partea cea mai mare din absolvenți ai conservatorului de muzică din Praga s'a alcătuit anume pentru expoziție și care seceră în fiecare zi aplausele entusiaste ale publicului ce umple sala spațioasă. Din vreme în vreme se aranjază și concerte istorice, ca publicul să aibă o idee și despre muzica noastră din trecut.

Tot în sala aceasta au avut loc și producțiile de întrecere ale reuniunilor de cântăreți din Boemia.

În privința aceasta este de observat, că avem privilegiul destul a studia și muzica simplă și expresivă terănească: mai fiecare cărmăz (și sunt cum am și pomenit în anul acesta cu imbelșugare), are o muzică deosebită, caracteristică pentru un anume ținut: sînt cimpoișii din ținutul de Pilzen, sînt muzicanții slovaci și din Valahia-moravă și așa m. d.

Atracțiunea cea mai mare mai cu seamă pentru serile, când expozițiunea însăși s'a fost închis, adevărată fântână luminoasă are să fie gata în sfîrșit în zilele acestea. Toată lumea așteaptă cu nerăbdare să li-se ofere erăși astfel spectacol, de care atât s'a desfiat acum patru ani. Căuse pentru care lucrul atîta a întârziat sînt două: de o parte comitetul executiv l'a început n'avea de gînd a aranja și în anul acesta fântâna, considerînd cheltuielile cele mari împreunate cu punerea în lucrare a mecanismului foarte combinat și care în parte era stricat și avea trebuință de reparaturi considerabile. A doua cauză și mai vajnică era împregiurarea, că comitetul odată hotărînd aranjarea fântânii și în anul acesta, a crezut de cuviință să se facă lucrul mai grandios decît fusese cu patru ani înainte. S'a construit deci pe deasupra fântânii, cum o țin minte acei dintre cetitorii onor. d.-v. ziar, cari în 1891 ne-au văzut expozițiunea, un pavilion întreg acoperit cu sticlă, și așa s'au făcut niște efecte ce promitea a fi din cele mai feerice.

Acum apă nu numai că va țiși în sus, ci se vor forma și niște cascade, iluminate prin lumină electrică de diferite culori. Se zice că chiar poimăne lucrul acesta va pune în umire pe mic și pe mare, căci în privința aceasta nu e nici o deosebire de vîrstă sau de sex.

Sper, că cel puțin acei Români, cari se duc într-una dintre baile Boemiei spre a-și căuta de sănătate, se vor folosi de ocaziunea aceasta, ca să ne vadă expozițiunea, de care eu dreptate sîntem mîndri.

Aș fi însă și mai mulțumit, dacă aș afla că expedițiunea mai mare, măcar cum fusese cea din 1891, nu s'ar sfîi de a ne vizita corporativ.

Dacă s'ar împlini aceasta a mea dorință, bucuros 'mi-aș întreprinde petrecerea mea din Tuscului meu de Potșyn, care este și locul meu de naștere, ca să 'mi împlinesc dorința plăcută de călăuz.

Luându-mi deocamdată rămas bun dela on. cetitori ai „Tribunei“, și mulțumind pentru răbdarea cu care ați primit bietale mele scrisori, dăndu-le loc în coloanele prea on. foi, vă rog să primiți asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

Dr. Ioan Urban-Jarnik.

Spărioși.

Stimate dle Redactor!

E vorba de o circulară a Ven. Ordinariat de Lugos, în care însă Preasfinții Părinți respiră un duch, care e inspirat de Atotputernicul... nu D-zeu, ci Băntffy.

Eată acea adresă:

Nr. 799—1895.

M. On. Oficiu Protopopesc al Jiului

în Petroșeni.

Înaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu rescrisul din 18 Aprilie 1895, Nr. 384 pres. adresat acestui ordinariat zice: că i-a venit la cunoștință, că agitațiunile naționale române deja se extind și la prunci școlari, că între ei se împart atîr tipărituri, al căror scop este preamărirea martirilor luptători pentru națiunea română și ridicarea simțului de solidaritate națională română din patrie și aflători afară din patria din Ungaria. Atari hărții împărtășește d. e. o hărție litografată în mai multe exemplare a lui Urechia, președintele Ligei române, care e decorată cu chipul lui Traian și Decebal (pentru-ce nu cu al lui Árpád și al lui Faraon, ori ceva Schloim? Red. „Trib.“), apoi cu al lui Romul și Remus lăptăși de lupoaică (pentru-ce nu cu al lui Hunor și Magor, nu dară? Red. „Trib.“) și cu portretele celor judecați în procesul Memorandului. Și astfel în minister ne reaceară a dispune, ca lățirea acestor fel de scrisori să se impedeze din toate școalele dieceei Lugosului în modul cel mai strict, și dacă undeva se vor fi împărțit deja exemplare de acelea, să se confişte îndată; și dacă cutare director de școală ori cantor-docent, s'ar afla culpabil și îngreunat cu neîngrijirea și delictul acestor fel de scrisori (cari ar periclită „idea“! Red. „Trib.“) înaltul minister ne reaceară, ca îndată să-l arătăm pe lângă descrierea detaliată a cauzei din chestiune.

Stînd astfel lucrul, acest consistor comite on. oficiu protopopesc a invigila, ca în școalele noastre gr-cat. din acest district, cum nici între persoanele didactice, anume între învățători să se răspîndească atari scrisori mai sus atîne, și aceasta din punctul de vedere al intereselor școalelor noastre și al respectivilor cantori-docenți este a se delătura ca să nu se întempe; căci altcum persoanele respective s'ar expune pericolului de a fi umărite și pedespite din partea statului prin organele sale, ceea-ce credem, că nu este intențiunea, dar' nici dorința nimănuia, cu deosebire în aceste timpuri și de altcum destul de agitate prin celelalte lipse și necazuri ce ne apasă deopotrivă pe toți locuitorii patriei noastre.

De cumva s'ar fi întemplat până aci, ca între cutari cantori-docenți, ori cutare școală a noastră, să se fie răspîndit vre-un exemplar dintre cele mai sus atîne, — ca oprite din partea înalt. minister, — atunci on. oficiu protopopesc, să-și țină de strictă datorință a face raport detaliat incoace, căci nu putem permite a nu ști nimica despre cele petrecute, sau ce eventual se vor petrece în această direcțiune în școalele și învățătoria noastră diecesană, deși spre liniștire putem constata, că până în prezent nu avem nici o cunoștință, că doar' s'ar fi distribuit până aci în școalele noastre și între învățătorii nostri din diecesa Lugosului.

Din ședința consistorului ținută în Lugos la 2 Mai st. n. 1895.

Petru Pop,
vîcar capitar.

Regretăm foarte, că prea cucernicii conducători ai dieceei Lugosului au pornit și ei pe această cale: să creadă în toate prostiile debitate de cei din „Înaltul minister“ și să-și peardă vremea cu astfel de circulare, în care descoper numai slăbiciuni și mai pre sus de toate arată că-s spărioși.

Din diecesa Gherlei.

Primim următoarele:

Subscriși învățători din Sălagiu în 13 Iulie a. c. am înaintat la Excelența Sa episcopul Gherlei și marelui consistor al acelei diecese un recurs de următorul cuprins:

Excelența Voastră Domnule episcop!

Preaținos părinte!

Mărit Ordinariat diecesan!

Credem că vă este cunoscută cauza, că prin „întîrzi“ și silă, violențe neîntirzi, unii dintre poporeni din comuna Periceiu fără nici un motiv adevărat, destulă pricină și urmă

de drept îl terorizează și voesc să-l amoveze din comună pe destoinicilor lor învățător Vasile Oltean. Și că omul este nevinovat, apare din scriptele înaintate la Preaveneratul consistor prin superiorii săi magnificul domn vîcar al Silvaniei și domnul protopop tractual, de unde rezultă, că procedura poporenilor malconțenți este injustă și păgânească. Putîndu-și realiza prin ceva mijloace mărgave numiții poporeni scopul neuman și necreștinesc, față de un om conștiențios, corect și sîrguincios, ca colegul nostru Vasiliu Oltean, aceasta ar aduce o mare stricăciune stării noastre învățătorești și altcum foarte modestă și torturătoare, căci rîul și mania de a acusa pe nedrept și delătura din considerațiuni personale fără temei în învățător, s'ar lăți în tot ținutul acesta, ceea-ce ar strica tot efectul salutar al învățămîntului, nefiind învățătorul nicăiri sigur de poziția lui, fiind încă huiduit din toate părțile, căci dacă se întemplă aceasta cu un om ca și Vasiliu Oltean, cu cât mai vîrtos se va întempla cu mulți alții, cari sînt inferiori dînsului. Dar' purcezend și din principiul echității și al dreptului, că adevărat se peară omul nevinovat e păcat, subscriși învățători din Sălagiu, din propriul îndemnul al nostru și unii în cugete și simțiri, venim cu deplină venerațiune a ne ruga de Excelența Voastră să binevoiiți preaținos, ca forul suprem a pune capăt procedurilor ilegale în contra învățătorului brav Vasile Oltean, și fiindcă nimenea cauză de destituire și amovare nu află în dînsul, ci numai cu forța brutală voesc să-l delatueze, preaținos a-l susține în parochia gr-cat. Periceiu.

După cari înaltelor grații recomandăți cu profundă venerațiune sîntem

Căfelul-român, în 11 Iulie 1895.

Ai Excelenței Voastre umiliți servi:

Teodor Medan, inv. în Hotom; Constantin Alb, inv. în Curileu; Alexandru Belu, Ioan Ciule, Alexiu Todorca, Mihail Bobișu, Demetriu Pașca, Macedon Botian, Elia Panstian, Traian Husti, Florian Epuze, Teodor Buciu, Ioan Ciupe, Teodor Ile, inv. în Selsig; Petru Ile, inv. în Stremitiu; Alexandru Boțicaș, Aurel Iepurean, Ioan Chira, George Simonca, George Prodan, Ioan Hendea, Simon Bucu, Gavrîl Aluș, inv. în Babția.

Din Munții-Apuseni.

(Coresp. particulară a „Tribunei“.)

Munții-Apuseni, 3/15 Iulie 1895.

Subtitlul „Nevrednici de numele lor“, s'a publicat în nr. 146 a. c. al ziarului „Tribuna“ o cronică din Munții-Apuseni, care se bazează pe pesimism și exagerare, dar' nici decît pe stările faptice. Mă cred dator atât numeroșilor mei amici — atîși pe ne dreptul — cât și pentru salvarea reputațiunii Moților, a reduce insinuație — provenite, garantate, nu din hiperzel național — în marginile adevărilor.

Constat mai întîi, că din părțile Abrudului nimenea dintre Români nu este membru la Kultur-egylet, afară de notarul Victor Bariț din Abrud-sat. Chiar și acesta încă nu sînt sigur, deci este ori nu este. Ear' preoțiunea nu se cade a fi în chipul acesta dăseală și nu mai ales din partea dlui „Un Moț“, care încă nu 'și-a cîștigat pe terenul luptei noastre naționale titlul de apute judeca astfel despre alții. Pentru-că rămîne adevărat și zilele cele mai deapropo imi vor da dreptate, că pe când în materie de pășunat și pădurărit, dl „Un Moț“ poate să fie foarte bine înforat, în privința luptei noastre naționale de loc nu știe, că ce se petrece în Munții-Apuseni. De aceea nu vede fără numai negru și întunerec înaintea ochilor sei.

Părțile Cămpenilor, de unde „Tribuna“ 'și-a tras informațiunile, încă nu sînt așa stricte, decît numai pentru omul preocupat și cu judecată superficială. Și acolo se petrec lucruri frumoase tocmai în momentul acesta, de care toată suflarea românească se va bucura. Pentru-că sînt și oameni, cari știu să-și pună frîu la limbă, tac și fac, fără a lega treaba numai decît de limba cîpotului cel mare. Ca dl „Un Moț“, nu știe ce se petrece pe teren național, chiar în cercul seu, știu că e adevărat și înțeleg, că de ce e așa și nu altcum.

Că clerul din părțile Cămpenilor și în general inteligența noastră, ar fi oameni slabi, gata a se face membri chiar la Kultur-egylet, nu e drept, în cazul cel mai rîu, sînt așa de buni Români, cum este dl „Un Moț“. S'a făcut abuz din partea maghiară, mai anfer, de buna credință a mai multor dintre ai noștri. A fost adevărat de bine, că din partea maghiară s'a făcut un fel de colectă printre inteligența noastră din părțile Cămpenilor. A fost vorba să se reguleze drumul ce duce la ghețarul dela Scărișoara. Spre s'opul acesta a dat, inteligența mireană, preoți, învățători, care cât a voit. În lista respectivă dl „Un Moț“ încă figurează și încă printre cei dintîi. Când colea drumul la ghețare nu se reparează ei banii se trimite la EMKE.

Pe românește zis, asta a fost o tragere pe sfoară, însă cici decît o tradare a intere-

selor noastre naționale. Și oamenii noștri aflînd despre aceasta, firește, au protestat și nu sînt membri ai lui EMKE.

Că pîr. Ioan Todea din Albac e vai de om în cele naționale, asta, durere, e foarte adevărat. Însă Sf. Sa e o excepțiune și nu e cu cale ca păcatele dînsului să le punem în sarcina tuturor.

În publicitate e a se scrie, când vorba e a combate un curent greșit ori stricator, pîr. Todea însă nu reprezintă un curent, că pe d-sa nici proprii sei poporeni nu-l urmează. Dovadă procesul Memorandului, la care pîr. Todea n'a luat parte — cum n'a participat nici dl „Un Moț“. — Albăcenii însă au participat în număr respectabil și pîr. Todea a fost nevoit să recure ajutorul gendarmilor pentru a servi în biserică. Nici în casa Domnului nu se simția sigur. Causa a fost, că a vorbit în contra mergerii la Cluj, ceea-ce a făcut și dl „Un Moț“.

Axioma de aur în lupta politică este: Fă-ți datorința, dacă ai destulă inimă și virtute în tine, fără considerație, dacă altul 'și-o face, ori nu 'și-o face. Căci de vei aștepta până se vor pieptena toate bazele, până vor căpăta suflet toți officii, până vor înfrunzi toate putregăurile, — te bagi tot într-o oală cu ei.

Și dacă tu nu faci nimic, nu ai dreptul de a ocărî pe cel de o pînură cu tine, cu atât mai puțin pe toată lumea.

A fost și rămîne adevărat, că dacă ar fi toți Români așa cum sînt Moții, altă făină s'ar mîcina la moară. Și nu e cu cale a-i prezenta altfel de cum sînt, numai ca să scriem ceva senzațional la ziar.

Al lui Ioan.

Un preot nevrednic.

Dl învățător Lucața din Pilul-mare ne trimite o lungă corespondență. Dovește înfrîna că preotul Petrovici de acolo a chivernisit rău averea bisericii și a școlai. Ear' când dl învățător l'a luat deapropo, la controlă, a cercat în chip mișelesc să-l acuze până și înaintea jurnalelor ungurești. Eată partea a doua a epistolei:

Dela descoperirea acelor fapte ale sale ura lui față de mine nu mai are hotar. Pîrî-mă prin oamenii sei cu lucruri neadeverate pe la consistor fără nici un rezultat.

M'a calumniat în tot modul încît am fost constrîns să-mi cer satisfacție pe la judecătoria.

În fine ne mai țiind cum să-și răsbune asupra mea, inscensează cazul cu denunțarea și anume: după-ce socoțile bis. din anul trecut, compuse de dînsul, s'au pertractat atât prin comitet cât și prin sinodul parochial, conducătorul oficiului parochial, descriindu-le în exemplarele recerute, le trimite dînsului ca presidentului comitetului par. să le subserie spre a le trimite apoi forurilor competente spre ulterioară aprobare.

Dînsul însă în loc de a le subserie, conchiamă comitetul par. sub pretext de rectificare a socotelilor, dînd totodată îndrumare crăsnicului, ca pe mine, notarul comitetului să nu mă chem la comitet, că astfel în absența mea să mă poată calumnia după plac ear' eu nefind de față să nu mă pot apăra. Auzind eu dela unii membri, că sînt chemați la ședință, ca notar mă prezentez și eu.

În comitet vine apoi preotul Petrovici și mă acuză, că eu aș fi împrumutat dela biserică 100 fl., după care datoresc cu interese pe 3 luni, căci după dînsul atîta timp au fost banii la mine.

Provoacă eu epitropul să se declare că dreptă și această acuză a protocolului, dînsul mărturisește, că mie nici când nu 'mi-a împrumutat bani bisericești. Vîzîndu-se astfel rușinat prin fasiunea epitropului, ca să ese din rușine, se provoacă la un membru absent al comitetului, că într'adevăr am împrumutat 100 fl., care martor mai târziu și dînsul a declarat, că nu știe, ca eu să fi împrumutat dela biserică 100 fl.

După acestea vine și mă acuză atît pe mine cât și pe epitrop, că noi l'a o scrisoare afirmativă adresată de Mangra notarului comunal am trimis pentru acoperirea speselor procesului Memorandului 33 fl.

Vîzînd eu modul în care caută să se răsbune asupra-mi, ca să mă conving, că până unde ar fi în stare să meargă cu nemernicia, ironice îi răspund, că nu 33 fl. ci 70 fl. am trimis, după care adresându-i niște cuvinte nu prea măgălitore, nevredn a mai sta de vorbă cu un astfel de om, am parăsit ședința.

La câteva zile după acest incident apare în fișica „Arad és Vidék“ din Arad o corespondență sub titlul „Le leplez-it hazafiakonság Arad vármegye legeszkabibreszen“ (nepatriotism demascat în partea cea mai nordică a comitatului Arad), în care sînt acusat eu și doi notari români; notarii, că pe speșele lor au trimis oameni cu Memorandul la Viena și că notarul din comuna noastră a trimis oameni și la Cluj, ca acolo să demous-

treze, ear' eu, că împreună cu epitropul am trimis banii dela biserică pentru acoperirea speselor procesului Memorandului și că în loc de școală mă ocup eu politica de naționalitate.

Că încît e amestecat preotul Petrovici în publicarea acestei corespondențe, servească faptul, că dînsul a și început a vesti îndată în comună, că atît eu cât și notarul comunal vom fi amovați, ba pe deasupra și închiși.

La 3 săptămîni după această denunțare în jurnalistică maghiară și după ce a văzut că eu tot funcționez încă ca învățător, într'o bună dimineață cu mare sîfeală se prezentează la insp. reg. de școale predîndu-i o rugare, în care îl roagă, ca dînsul să facă arătare contra mea, pentru colectarea de bani spre acoperirea speselor procesului Memorandului, atît la comisia comitatensă, cât și la fiscul regesc ca să fiu pedesit.

Discursul avut cu inspectorul reg. precum și rugarea ce i-a predat sînt reproduce în nrul 136 al foi „Arad és Vidék“.

Acestea sînt faptele preotului George Petrovici, cari fapte 'mi-am ținut de datorință a le aduce la cunoștința publicului românesc, ca lumea românească încă să știe, că cine e dînsul.

Oamenii de bine din comună 'și-au și au întors fața de cătră acest preot, afară de câțiva rătăciți și nepricepuți.

Dar' precum nu este pădure fără uscături, așa nu e nici sat fără oameni nepricepuți.

Stimător:

Stefan Lucața,
inv.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Valea-Murășului, 13 Iulie 1895.

Stimate dle Redactor!

Fostul inspector de școale din Bistrița, Dr. Werner scriind acum vre-o 10 zile în foia ziarului „Budapesti Hirlap“ o schiță despre Bistrița, despre viața socială și progresele (?) maghiarismului în acest orașel săsesc-românesc, ne spune, că din punct de vedere maghiar, în Ardeal au mare rol patru orașele: Bistrița, Aiudul, Alba-Iulia și Ocna-Sibiului. Sînt orașe mici aceste, zice Werner, dar' fiecare din ele este câte un punct strategic de mare însemnătate pe cîmpul de luptă al neamului unguresc, cari dacă se perd pentru cauza maghiarismului, dimpreună cu ele se perd și mari teritorii... și concludiunea lui este, că aceste orașele trebuie cucerite și ținute pentru maghiarism.

Cetînd acestea 'mi-a venit în minte plîngerea ce o auzim adese-ori eșind din gura Românilor ardeleni, că ce puțină activitate a desvoltat până acum inteligența noastră pentru a se întări, a se consolida prin crearea de instituțiuni național-culturale, prin orașele ardeleni. Această plîngere este foarte în dreptăciță, căci dacă am arătat negligență în unele privințe pe terenul național, apoi de sigur că în privința consolidării în orașe am fost foarte neglijenți. Să luăm spre pildă unul din orașele amintite de Werner, Alba-Iulia. În acest oraș de mare renume istoric și cu trecut însemnat și în istoria poporului nostru, se află un frumos număr de inteligenți români, 7—8 advocați, patru preoți, dintre cari 2 protopopi, cu cercuri bune, cățiva proprietari, învățători și mai mulți meseriași etc., apoi și un număr oare-care de oficiali.

Afară de acestia în giur, în provincie, cum am zice, este o inteligență sătească numeroasă, care gravitează spre acest oraș. Toți acestia, grație strădaniei lor, sînt bine situați în privința materială. Așadar condițiunile ar fi favorabile pentru a crea în Alba-Iulia un centru românesc însemnat, unde să pulseze energie viața națională-culturală. Dar' cu toate acestea ce vedem? O amorțală, o părăgînire pe tot terenul național, o letargie neexcusabilă! Nu se află într'acest oraș nici o instituțiune culturală românească, cum vedem, că sînt de acestea și în localități mai mici. O singură instituțiune economică este, banca „Iulia“, înființată acum trei ani, în colo nimic!

O jale te cuprinde, când te cugești la această stare desolată și nu știi în ce să-i afli explicarea, decît în indiferentism, deoparte, ear' de altă parte în micile intrigi, ce le urzesc unii și prin care apoi zădărnicesc intențiile bune ale unora și îi desguștă...

Aceste reflexiuni 'mi-le făceam, când în zilele trecute mă apropiam de Alba-Iulia, cu toașul de călător în mână. Sosînd acolo însă, am dat de unele știri, cari m'au îmbucurat și cari poate să înveselească pe ori-ce Român, doritor de mîntuirea neamului seu. Convenind cu mai mulți prieteni și cunoscuți, 'mi-s'a comunicat, că între Români din Alba-Iulia s'a pornit o mișcare de a se întemeia unele instituțiuni culturale. Astfel după-cum am aflat, Români belgrădeni voesc să înființeze în curînd o „Casină română“ sau o „So-

ietate de lectură, care se fie un centru de conveniență socială nu numai a orașenilor, ci și de provinciei, apoi o „Reuniune de femei”, de care asemenea se simte mare lipsă. Aceste două instituții ar fi de mare folos pentru acest ținut și de sigur inițiatorii și-ar câștiga cunoștința generală pentru străduințele lor.

Greutăți și pedeci vor fi ele la început, cum au fost, după cum am aflat, și la crearea „Zărilor”, dar acestea se nu descură de pe nimeni. Fără luptă, fără greutăți nimic nu se face. Această se și-o însemne românii din aceste părți și punând umăr la umăr, se lucre toți împreună, când apoi pot să aibă un rezultat. La lucru dar, și fie siguri, că românii de pretutindenea îi vor urmări cu simpatie în nobilele lor năzuiri.

Calătorul.

CRONICĂ

Sibiui, 18 Iulie n.

Salvatorul Maiestății Sale Monarhului nostru, contele Maximilian Carol O'Donell, fostul adjunct al Maiestății Sale, a murit în zilele trecute. Din acest regretabil incident, o foaie vieneză reamintește următoarele reminiscențe:

În 18 Februarie 1853 sta Maiestatea Sa în zădărnici de un zid al fortăreței Augustin din Bena și privea la exercițiul soldaților de sub arătarea. În momentul acesta un tinăr, care avea ca capul descoperit în apropierea Maiestății Sale, s'a repezit asupra tinărului îmbrăcat, care atunci abia împlinise 23 ani și cu un cuțit mare, ascuțit, l'a rănit la gât. Rana a fost ușoară, deoarece gulerul de metal al uniformei împăratului a micșorat puterea împunsăturii și astfel și efectul rănirii. Atentatul atunci a vrut să dea o două-ora, dar a mai avut timp, deoarece în acest moment ajutorul Maiestății Sale, contele O'Donell l'a apucat de brațe. În momentul acesta s'a desvoltat o luptă formală desperată între atentator și contele O'Donell, în decursul căreia contele a primit mai multe rane mai ușoare decât o împunsătură mai gravă și numai așa a putut să scape, că un măcelar, cu numele de *Eitenreich* a sărit în ajutorul lui. Tinărul împărat, din rana căruia sângele curgea în abundanță pe uniformă sa de ulan, în momentul, când a fost rănit, și-a tras sabia din teacă și s'a pus în poziție de apărare. Cât de puternică a fost împunsătura atentatorului s'a văzut din aceea, că virful cuțitului mare s'a îndoit, lovindu-se de copcia gulerului uniformei. Împăratul, după ce atentatorul a fost desarmat și legat, cu un zămet desprețuitor, se celor din jurul său: „Acum am și eu parte de soarta bravilor mei călători din Milano!”

Observarea aceasta a împăratului s'a referit la un atentat îndreptat asupra soldaților austriaci din Milano, întâmplat cu 5 zile mai înainte de atentatul acesta. Anume, în urma unei conjurații mai mulți soldați care se primblau pe stradă fără arme grele au fost atacați de o ceată mare înarmată cu bâte provăzute cu sulii ascuțite și pe 18 dintre soldați i-au împuns în corp. Maiestatea Sa a reînțeles în castel, unde cei din jurul Maiestății Sale și-au exprimat temerea că cuțitul ar fi fost veninat. Atunci contele O'Donell a supt sângele din rană. Întru mintirea norocoasei salvări a vieții Maiestății Sale s'a zidit apoi în Viena o capelă frumoasă și nouă capele mai mici în provincie; dară de acestea 348 diferite fundații merită spre scopuri umanitare amintite ziua căpării Maiestății Sale. Atentatorul (un eroic) cu numele *Libényi János* (Ungur) a fost pește câteva zile spânzurat. Cuțitul n'a fost veninat și astfel nici contele O'Donell nu i-sa întâmplat nimic. Contele, care în decursul timpului din urmă decenii a trăit retras, ultima-oară a fost în Viena cu prilegiul iubirii defunctului arhiduce Albrecht.

Un fenomen curios se anunță din satul Sacul de lângă Timișoara. Mercuri în 28 Iunie v. la 3 ore seara, a căzut aproape de comună un meteorit, făcând un sgomot asurzitor. Din craterul făcut de meteorit, ese un abur gros, care miroasa a pucioasă. Mai mulți pricepători au fost chemați la Sacul.

Marina română. Asupra itinerarului încru-

cătorului *Elisabeta*, „Timpul” mai adă un marele: *Elisabeta* a plecat din Stockholm la 4 Iulie n. Din portul Spithead va pleca la 12 Iulie, din Brest la 16 Iulie, din Lissabona la 24 Iulie; cu 12 zile mai târziu vasul *Elisabeta* va ajunge la Barcelona. Cu ocazia vizitei în crucieră a lui *Elisabeta* în portul Stockholm, M. S. Regele Svediei și Norvegiei a binevoit a conferi oficerilor noștri următoarele decorații: D-lui colonel V. Urseanu, comandantul bastimentului, ordinul *Spadei* în gradul de mare oficer. Același ordin în gradul de oficer d-lui maior Mănescu și căpitan Poenaru; în gradul de cavalier d-lui locotenent Pantazi. D-lui Dr. Patzelt, medicul bastimentului, a primit ordinul *Wasa* în gradul de oficer.

Zilele trecute, oficerii bastimentelor „*Elisabeta*” și „*Mircea*” au fost invitați, cu ocazia afării lor în portul englez Spithead, să meargă la Londra pentru a asista la balul Curții dat în palatul Buckingham. Oficerii români, 10 la număr au fost foarte bine primiți. A doua zi ei s-au întors înapoi la Spithead și apoi au plecat la Brest.

Dela castelul Peleş. „Timpul” primește următoarea relație oficială: Joi, 29 Iunie, la orele 9 dimineața, M.M. LL. Regele și Regina au mers din Sinaia la Băstani pentru a asculta sfânta liturgie, ce se oficia cu ocazia sârbătorii Sfântului Petru și Paul. La intrarea în biserică, Maiestățile lor s-au întins pe două scaune de onoare, adjutantul de serviciu și un număr de public, care salutau cu iubire și respect, sosirea augustilor Suver-

— Invitate la producțiunea ce o va arăta tinerimea română din Oravița-rom. cu concursul tinerimii din Mercina, în favorul fondului bisericesc gr.-or. din Oravița-rom. la „Sfântul Ilie”, adică în 20 Iulie v. 1895 în grădina hotelului „Împăratul Austriei” din Oravița-rom. cu următorul program: I. concert. Motto. 1. „Hora ostașilor români” de T. Georgescu. 2. „Doină Doiniță” de V. Robchiu. 3. „Vino Lele” de I. Vidu. 4. „Junimea Parisiană” de Adam. II. Teatrul. A. „Harta Reșezului”, operetă comică într-un act de V. Alexandri. Persoanele: Hartă Reșezul d-l George Pipelca; Bursulescu d-l Carol Popoviciu; Luncean, primar d-l Ioan Fomețescu; Târșia Garafasca, văduvă d-na Ana Copia; Mariuca, tinăra țerancă d-na Ana Copia; Un lacheu d-l Dumitru Fara. B. Germanii în Africa”, glumă dramatică cu cântece în 2 acte, de S. Wenczel, tradusă de C. Strimbei. Persoanele: George Kolbe, inginer german d-l David Mior; Ernestin Richter, inginer german d-l Ioan Roșca; Erdmann, servitor de birou domnului David Sculicu; Mavanketei, vataful betehuanilor domnului David Sava; Wauvanka, fiia sa domnului I. Golea; Motlatsa, damă de curte d-l V. Golet; Zacon, voinicul vatăvului d-l Nistor Mior; Upanda, voinicul vatăvului d-l Pau Bontea. Alți voinici și femei. C. „Tabloul viu”. După producțiunea joc. Intrare de persoană: Locul de șezut 60 cr., de stat 30 cr. Bilete de intrare se vând în librăria d-lui J. E. Teran, în prăvăliile d-lor Iustin Velcean și George Bogdan, ear seara la cassa. Începutul la 8 ore seara. Comitetul arangator. NB. Dacă timpul va fi nefavorabil, producțiunea se va ține în sală.

Cercul Enders sosit de curând aici în Sibiui, și-a început producțiunile sale deja de vre-o câteva zile. Frecuența mare de care se bucură „Cercul Enders” este pe deplin meritată. Producțiunile clownilor musicali Joe și Max au plăcut mult publicului, care în schimbul ilarității sgomotoase ce a cauzat prestațiunea lor, i-a răsplătit cu aplauze. Călăreți isteți și pasionați sunt d-nii: Simon (ca jockey) Merkel și Wells. Domnișoara Marianne deasemenea a dovedit multă istețime, ear baronesa Bellfoyl călărește cu multă grațiositate. Producțiunea domnișoarei Rosina ca jongleuse și a d-lui Francini, un gimnastic excelent au fost cu vrednicie aplaudați. Adevărată plăcere au cauzat publicului producțiunile grațioase și nu arare-ori temerare, care vrednicie sunt de frecuență cât mai mare. Ilaritate multă stărnesc pantomimele însoțite cu ballet. Noi recomandăm cercul lui Enders, în atențiunea publicului.

Avis. Din cauze neprevăzute adunarea generală a „Reuniunii femeilor române sălă-gene” convocată pe 6 August în Șimleu-Silvaniei se amână pe ziua de 11 August st. n. Tot atunci se va ține și expoziția de lucruri de mână femeiești. Șimleu, 15 Iulie 1895. Clara Maniu n. Coroiu, presidentă; Cosma, secretar.

Un tinăr Român, stud. de a VI-a clasă gimn., care posedă limba germană și maghiară atât în scriere cât și în vorbit, caută o ocupațiune în cancelaria vre-unui notar în comitatul Sibiului. Mai fiind încă timp mai scurt în cancelarii notariale, are oarecare cunoștințe în afacerile respective. A se adresa redacțiunii.

Lovit de fulger. O mare tempestă s'a descărcat în 1 Iulie c. peste comuna Veneția-inferioară. Locuitorul din aceasta comună cu numele George Bățel fiind în câmp la fân, s'a ascuns de fura vremii sub o capîță. Fulgerul s'a descărcat în capîță, lovindu-l pe Bățel prin cap și arzându-i părul și părăria. Bietul om a murit la moment.

Un fenomen curios se anunță din satul Sacul de lângă Timișoara. Mercuri în 28 Iunie v. la 3 ore seara, a căzut aproape de comună un meteorit, făcând un sgomot asurzitor. Din craterul făcut de meteorit, ese un abur gros, care miroasa a pucioasă. Mai mulți pricepători au fost chemați la Sacul.

Marina română. Asupra itinerarului încru-cătorului *Elisabeta*, „Timpul” mai adă un marele: *Elisabeta* a plecat din Stockholm la 4 Iulie n. Din portul Spithead va pleca la 12 Iulie, din Brest la 16 Iulie, din Lissabona la 24 Iulie; cu 12 zile mai târziu vasul *Elisabeta* va ajunge la Barcelona. Cu ocazia vizitei în crucieră a lui *Elisabeta* în portul Stockholm, M. S. Regele Svediei și Norvegiei a binevoit a conferi oficerilor noștri următoarele decorații: D-lui colonel V. Urseanu, comandantul bastimentului, ordinul *Spadei* în gradul de mare oficer. Același ordin în gradul de oficer d-lui maior Mănescu și căpitan Poenaru; în gradul de cavalier d-lui locotenent Pantazi. D-lui Dr. Patzelt, medicul bastimentului, a primit ordinul *Wasa* în gradul de oficer.

Zilele trecute, oficerii bastimentelor „*Elisabeta*” și „*Mircea*” au fost invitați, cu ocazia afării lor în portul englez Spithead, să meargă la Londra pentru a asista la balul Curții dat în palatul Buckingham. Oficerii români, 10 la număr au fost foarte bine primiți. A doua zi ei s-au întors înapoi la Spithead și apoi au plecat la Brest.

Dela castelul Peleş. „Timpul” primește următoarea relație oficială: Joi, 29 Iunie, la orele 9 dimineața, M.M. LL. Regele și Regina au mers din Sinaia la Băstani pentru a asculta sfânta liturgie, ce se oficia cu ocazia sârbătorii Sfântului Petru și Paul. La intrarea în biserică, Maiestățile lor s-au întins pe două scaune de onoare, adjutantul de serviciu și un număr de public, care salutau cu iubire și respect, sosirea augustilor Suve-

rani. După terminarea serviciului divin, Maiestățile Lor merseră de vizitară școala, unde fôr întâmpinate de dl și doamna directori ai școlii, ear corul compus din copii și copile a întonat imnul național; aci Suveranii, după ce adresară câteva cuvinte binevoitoare copilor, vizitară întreg localul, rămânând deplin mulțumiți de ordinea și curățenia ce domnia pretutindeni. În urmă Suveranii merseră de vizitară un atelier de lemnărie destul de bine instalat, examinară în deaproape mai multe obiecte lucrate în acest atelier, exprimară înalta lor mulțumire pentru progresele constatate, și de aci porniră spre Sinaia, unde ajunseră la orele 12.

În teatrul chinezesc din New-York se dă acum o piesă numită „Lada de tee fermecată”. Reprezențațiunea s'a început deja în Aprilie a. c și ține până în Iulie. În toată seara se joacă câte un act. Prin urmare vor trebui să se de 100 de reprezentațiuni deoarece piesa consistă din 100 de acte. Caracteristic e, că în serile când se joacă acte deobit de fioroase, adică atunci când actul e plin de omoruri și execuțiuni, prețurile sunt mai mari și teatrul mai înțesat.

Invitare de abonament la „TRIBUNA”

Cu 30 Iunie v. 1895 expiră abonamentele pe semestrul I, pe cuartatul II. și pe luna Iunie.

Domnii abonenti sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lunii, după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Abonamentul trilar . . . 3 fl. 50 cr.

Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.

Este în interesul d-lor abonenti, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenti vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în care li-s'a trimis „Tribuna” până acum.

Administrațiunea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Sofia, 17 Iulie n. Starea lui Stambulov s'a înrăutățit. În tot momentul se așteaptă catastrofa. Despre atentatori nu s'a aflat nimic.

Petersburg, 17 Iulie n. Metropolitul Clemente și ceilalți membri ai deputațiunii bulgare au fost prezentați ieri Țarului în Peterhof.

Roma, 17 Iulie n. Senatul a primit proiectul de lege, prin care ziua de 20 Septembrie este declarată ca sârbătoare civilă. Crispi zise, că respingerea proiectului ar apărea ca o slăbiciune față de curie.

Petersburg, 17 Iulie n. La banchetul dat în onoarea deputațiunii Abisinenilor, a luat parte și metropolitul Clemente. La vorbirea lui Pobiedonostev, care accentuă, că Rusia a vărsat sânge pentru Bulgaria, răspuns metropolitul Clemente, că Bulgarii au greșit mult contra Rusiei, însă dragostea Rusiei pentru Bulgari, întrece vina acestora.

Belgrad, 17 Iulie. Deputatul neutral Stoianovici protestează în Scupștină contra arangiametului financiar, pe care îl numește Slivnița financiară a Sârbiei. Indignare generală. Președintele Garașanin critică pe vorbitor, care își ocupă locul palid ca moartea. Desbaterea se continuă astăzi.

Sofia, 18 Iulie n. Stambulov a murit la 3 ore 35 minute dimineața. El a pătimit în agonie dela 10 ore seara fără să ajungă la conștiință. În timpul agoniei la patul de moarte au stat mai mulți reprezentanți ai puterilor străine.

Bibliografie.

La librăria „Institutului Tipografic” din Sibiui se află următoarele noutăți musicale:

Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo . . . 1.—
Sârba oficerilor. De C. Dimitrescu La fille du Marin. Valse de Ivanovici Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps. . . —.75
Veneția. Vals de Lowthian . . . 1.—
Nunta de argint. Vals de O. Pursch Vinul de Cotnari. Vals cântat cu cuvinte românești și franțuzești de L. Raynald . . . —.50
Tararabum-der-é. De H. L. Sayers Imnul școlarului, pentru 3 voci și piano de Al. Filloreaanu . . . —.50
Nu înțeleg. Romanță de Er. I. Alexandrescu . . . —.50
Cosacul. Cântec polonez cu cuvinte românești de Moniuszko . . . —.50
Mustăți. Polca cu cuvinte românești și franceze de F. Vargă . . . —.75
Deșteaptă-te Române. Cântec patriotic de A. Murășianu . . . —.50
Liliacul alb, cu cuvinte românești și franceze de I. Dorianu . . . —.75
E. ah! iubirea Canționetă pentru voce și piano de I. Dorianu . . . —.75
Ochi albaștri! cu cuvinte românești și italienești de L. Denza . . . —.75
O dragă Margaretă, cuvinte de I. Dorianu, de L. Cuna . . . —.50
Lustige Brüder (Frații veseli.) Vals . . . —

La comanda de din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna în 5 cr., ear pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediției se recomandă modalitatea din urmă.

Piața cerealelor din portul Braila.

Operațiunile efectuate în 1 Iulie 1895.

Reiss & Ekstein lui B. Diamant, grâu 1200 hect. 6.60 lei. Frații Pappastelato lui I. Zeref, grâu 800 hect. 7.35 lei. Frații Pappastelato lui F. Carnevali, grâu 1600 hect. 7.30 lei. Frații Pappastelato lui B. Kivici, grâu n. 7000 hect. 8.47½ lei. H. Zentler & Co. lui Graetz & Fischer, porumb 5200 hect. 7 lei. V. P. Sassu lui Jelteles, navetă 1600 hect. 10 65 lei.

Cereale aflate în deposit:

Pe apă: Grâu 99.900 hect.; seară 1400 hect.; porumb 101.500 hect.; orz 3950 hect.; navetă — hect.

Pe uscat: 44.850 hect.; seară 2000 hect.; porumb 64.600 hect.; orz 6900 hect.; navetă 840 hect.

LOTERIE.

Tragera din 17 Iulie 1895.

Brünn: 4 61 51 55 67

Călindarul zilei.

7/19 Iulie 1895.

Iuliau: Cuv. Toma.
Gregorian: Aurelia.
Soarele: răsare 3 59 apune 8 10 m.

Buletin meteorologic.

Sibiui, 16 Iulie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 724.7)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din prezic.		
725.4	+ 0.1	+ 17.4	+ 33.1 — 14.0
			NV

Din țară 12 Iulie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vântul
			direcția
			țara
Budapesta	766	+ 18.4	—
Sătmăr	766	+ 19.3	S
Cluj	764	+ 16.6	V
Orșova	764	+ 18.4	V
Arad	763	+ 21.5	SO
Panciova	764	+ 15.0	NO

Sosiți în Sibiui.

În 18 Iulie 1895.

Hotel „Neurhrer”. Zilner și fiu, farmacist, din București, Kender, M. Hirscher și A. Freivillig, comercianți din Viena.
Hotel „Haberman”. N. Mohan, notar, D-na Crăciun, soție de econom.

Mătasă-Fonlard 60 cr.

până la fl. 3.35 pe metru — japoneze, chineze etc. în cele mai noue desamuri și colorii, precum și mătasă-Henneberg neagră, albă și colorată dela 35 cr. până la fl. 14.65 p. metru, lucie, învăgată, în flori, damaste etc. (ca 240 calități diferite și 2000 colorii și desamuri etc. diferite se trimit în casă liber de porto și de dare. Mostre imediat. Pentru Elveția porto dublu pe scrisori. [29] 21 44

Fabrica de mătasă G. Henneberg (furnizor ces. și reg. al Curții), Zürich.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Iulie n. 1895.

Bursa de maruri din Budapesta dela 10 Iunie n. 1919.										
Săminte		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo				
			dela	până		dela	până			
Grâu										
Bănățeneș nou		75			76					
Grâu dela Tisa		75			76					
Grâu „ Pesta		75			76					
Grâu de Alba-Reg.		75			76					
„ „ Baclea		75			76					
Grâu ung. de Nord.		75			76					
Săminte, vechi ori noue		Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.						
				dela	până					
Secară				70—72	5.65	5.71				
Orz			de nutreț	60—62	5.80	6.—				
„			de vinars	62—64	—	—				
„			de bere	64—66	—	—				
Ovės			—	89—41	6.40	6.70				
Cucuruz (porumb)			bănăț.	75	6.75	6.80				
„			de alt solu	75	6.—	6.05				
Meiu			—	—	—	—				
Hrîșcă			—	—	6.—	6.60				
Marfa pe termin.	Grâu		Sept.-Oct. Mart.-Apr.	7.01	7.03					
	Cucuruz		Maiu-Iun. Iulie-Aug.	6.19	6.21					
	Ovės		Mart.-Apr. Oct.	6.20	6.22					
	„		—	5.79	5.81					
	„		—	—	—					
Produse diverse			Soiul	Cursul						
				dela		până				
Preț pe 100 chilograme.			Sēm. de trif.	Lucernă ungurească	35.—	40.—				
			„	roșie	55.—	60.—				
			Oleu de rap.	rafinat	—	—				
			Uns. de porc	dela Pesta	53.—	54.—				
			„	dela țeară	—	—				
			Slănină	sven'ată	48.50	49.50				
			„	afumată	58.50	59.50				
			Său	—	—	—				
			Prune	—	—	—				
			Lictar	slavon, nou	13.25	13.75				
			„	bănățeneș	17.—	17.50				
			Miere	brută	—	—				
			„	galbină străcurată	—	—				
			Ceară	de Rosenau	—	—				
			Spirt	brut	—	—				
„	Drojdiițe de spirt	—	—							

Cursul pieței din Sibiui.

Din 18 Iulie n. 1895.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 9.58 vând. 9.61
Lire turcești . . . „ 10.80 „ 10.90
Imperiali . . . „ 9.66 „ 9.76
Ruble rusești . . . „ 1.29 „ 1.30

Bursa din Budapesta.

Din 15 Iulie n. 1895.

Renta de aur ung. 6% . . . —
„ de aur ung. 4% . . . 123.50
„ ung. val. cor. 4% . . . 99.40
Împrumutul căilor ferate ung. . . 126.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . 123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . 103.—
Bonuri rurale ung. . . 98.—
„ croate slavone . . . 98.75
Obligațiunile desp. regali

BORSZÉK

in comitatul Csik, Transilvania.

Baie de primul rang.

Între nepătrunse păduri dese de brad 900 M. (2750 urme) peste suprafața mării.

Factori vindecători: climă înaltă subalpină, aer curat bogat în ozon, excelente izvoare vindecătoare de apă feroasă și liberă de fer conținând acid carbonic, băi reci cristaline conținând fer și acid carbonic, băi feroase de mlaștină, băi de puțină conținând acid carbonic sau cetină de brad, institut admirabil aranjat de hidroterapie, masaj și electricitate.

Borszék-ul e recomandat de autorități celebre din țară și din străinătate pentru: toate felurile de anemie, gâlbănare, boale de stomac și de intestine, conturbațiuni de digestiune, boale cronice de rinichi și vezică, tuse seacă, expectorații de sânge, catar de plămâni, catar cronic de laringe, boale de nervi, boale femeiești, scrofule, reumă și podagră, mai ales însă ca băi întăritoare și oțelitoare.

Inceputul sezonului la 15 Iunie, durata până la 15 Septembrie.

Călătoria la Borszék: Oaspeților sosiți în gara dela Reghinul-săsesc le stau la dispoziție pentru călătoria mai departe caleaștele comode de ale întreprinderii de diligență obligată prin contract. Călătoria se face fără întreruperi mari schimbându-se caii. Prenotările (pentru locuri singuratic sau caleștele întregi) sunt a se adresa prin scrisoare sau telegraf la întreprinzătorul:

Miklós-Görög, Szász-Régen. — Prețurile sunt regulate.

Renumita apă minerală de Borszék se umple și se astupă cu cele mai excelente aparate moderne și se pune în vânzare împiedicând ca cristalul în deplină ei putere recovitoare și musantă.

Recunoscută de cea mai curată și mai sănătoasă apă minerală naturală.

Dreptul de vânzare exclusivă a apei noastre îl are bine reputata firmă **Lazăr & Verzár în Brașov** (Brassó), și deci toate comandașele sunt a se adresa la numita firmă, care le execută în cel mai prompt și mai convenabil mod ab Borszék sau Reghinul-săsesc.

Comandașii mici pentru consum privat execută și direcțiunea subscrisă.

Cu prospecte amănunțite și deslușiri precise servește cu toată prevenirea direcțiunea băilor sau medicul balnear Dr. Johann von Szilvassy. [1896] 13—15

Postă și telegraf în loc.

Borszék, Iunie 1895.

Direcțiunea băilor și a stabilimentului.

Hârtie de scrisori
cu inscripția

„Totul pentru Națiune!”

lozincă sublimă a Fetei Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic” în orice mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se adă de vânzare:

PORTRETUL

dlui Dr. Vasile Lucaciu.

Un tablou în mărime de 38x28 cm.

Preț 50 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 80 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Păpărușă Făruș.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Bișetă de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genșotea.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un petitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Frietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Oraului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Praga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Rusia-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roseni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Fosacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Bucalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Moza invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Millo.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate și broșurate.

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.